

Stk. 2. Nævnet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 3. Udgiften ved nævnets virksomhed, herunder honorarer til medlemmerne og sekretær, afholdes af staten og bevilges på de årlige finanslove.

Kapitel II.

Iværksættelse og ophør af hjælpeforanstaltninger.

§ 5. Berettiget til at modtage hjælp og bistand fra åndssvageforsorgen er enhver, der er åndssvag, eller hvis tilstand ganske må ligestilles med åndssvaghed, og som skønnes at have behov for hjælpeforanstaltninger.

§ 6. Anmodning om hjælp og bistand eller om ophør heraf kan fremsættes af pågældende selv eller af andre personer eller myndigheder, hvem det efter de foreliggende omstændigheder påhviler at tage sig af pågældendes forhold, jfr. i øvrigt § 7.

Stk. 2. Blicher forsorgens myndigheder i øvrigt bekendt med, at en person må antages at have behov for åndssvageforsorgens hjælpeforanstaltninger, skal den foranledige foretaget de fornødne undersøgelser til klarlæggelse af, om hjælp og bistand bør ydes. Skønnes dette at være tilfældet, skal forsorgen yde fornøden vejledning med henblik herpå og skal i påkommende tilfælde drage omsorg for, at hjælpeforanstaltninger iværksættes.

Stk. 3. Når betingelserne for hjælpeforanstaltningernes opretholdelse ikke længere skønnes at være til stede, skal foranstaltningerne bringes til ophør, og det påhviler vedkommende overlæge at drage omsorg herfor.

§ 7. Socialministeren fastsætter regler for, i hvilket omfang offentlige myndigheder, læger, lærere og andre, der i deres virksomhed kommer i forbindelse med åndssvage og andre svagtbegavede, skal afgive indberetning til åndssvageforsorgen. Reglerne om indberetning fra læger og lærere fastsættes efter forhandling henholdsvis med indenrigsministeren og undervisningsministeren.

Kapitel III.

Særlige foranstaltninger vedrørende børn og unge.

§ 8. Der gives af forsorgen forældre med børn, der er åndssvage, eller hvis tilstand ganske må ligestilles hermed, fornøden vejledning om disse børns pleje, behandling m. v. og om forsorgens muligheder for at yde hjælp og bistand.

Stk. 2. Såfremt forsorgens anvisninger ikke følges, kan hjælpen fra åndssvageforsorgen kun ydes under iagttagelse af reglerne i afsnit II i lov om offentlig forsorg.

§ 9. Et barn, der er åndssvagt, eller hvis tilstand ganske må ligestilles med åndssvaghed, og som af denne grund ikke kan følge undervisningen i den almindelige folkeskole eller dennes særlige undervisning for børn med små evner, jfr. § 2, stk. 2, og § 29, stk. 2, i lovebkendtgørelse nr. 220 af 18. juni 1958 om folkeskolen, er undergivet undervisnings- og oplæringspligt efter de i nærværende lov nærmere fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Undervisnings- og oplæringspligten indtræder fra det tidspunkt, da barnet efter de til enhver tid i lov om folkeskolen fastsatte bestemmelser ville have været undergivet undervisningspligt, og vedvarer normalt til det fyldte 21. år. I særlige tilfælde kan pligten ophæves på et tidligere tidspunkt, dog først fra det tidspunkt, da den i lov om folkeskolen hjemlede undervisningspligt ophører. Nærmere regler herom fastsættes af socialministeren.

Stk. 3. Undervisnings- og oplæringspligten anses for opfyldt, når forsorgens anvisninger herom følges.

Stk. 4. Undervisnings- og oplæringspligten kan opfyldes ved, at der ved hjemmeundervisning eller på anden måde sørges for pågældendes undervisning, oplæring og almindelige udvikling, såfremt dette ikke strider mod pågældendes tarv.

Stk. 5. Opfyldes undervisnings- og oplæringspligten ikke, kan hjælpen fra åndssvageforsorgen kun ydes under iagttagelse af reglerne i afsnit II i lov om offentlig forsorg. For så vidt angår unge mellem 18 og 21 år, der ikke er omfattet af reglerne i afsnit II i lov om offentlig forsorg, træffer